

DIARI DE SESSIONS DE LA
**COMISSIÓ DE TURISME, COMERÇ, TREBALL,
CULTURA I ESPORTS**
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 352-1992

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2024

Núm. 23

Presidència
del Sr. Jordi López i Ravanals

Sessió celebrada dia 30 de maig de 2024

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Proposició no de llei RGE núm. 6426/24, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per un millor repartiment dels beneficis del treball. [258](#)

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyors i senyores diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions. Per part del Partit Socialista?

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Sí, Marco Guerrero substitueix Malena Riudavets.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Popular?

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Bon dia, Margalida Pocoví, José Luis Mateo.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, moltíssimes gràcies.

Proposició no de llei RGE núm. 6426/24, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per un millor repartiment dels beneficis del treball.

L'únic punt de l'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de la Proposició no de llei RGE núm. 6426/24, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per un millor repartiment dels beneficis del treball.

Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Apesteguia, per un temps de cinc minuts.

Moltes gràcies, Sr. Apesteguia.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. La qüestió que avui tractam, la de la forta estacionalitat del nostre principal sector econòmic i com això repercuteix en el mercat de treball amb l'alta presència de la figura dels fixos discontinus, ha estat un tema que ja ha estat tractat en diverses ocasions en aquest mateix parlament, però que sempre és interessant reflexionar al voltant d'aquesta realitat. Però, davant, també, la possibilitat oberta de fer aquest pacte social i polític per la sostenibilitat, és una de les qüestions principals, perquè hem de recordar sempre que un model econòmic hauria de tenir sempre com a principal objectiu la creació i el repartiment de la riquesa i el benestar dels treballadors i, al final, del conjunt de la societat.

Dit això, crec que compartim, o almanco així ningú ho ha negat mai, que la forta estacionalitat de la nostra economia és una problemàtica a la qual amb diverses maneres, des de diversos enfocaments, s'hi ha intentat posar solució, però que, tanmateix, segueix essent una realitat palpable, evident i de moment, encara estructural a la nostra economia. I, com deia, la seva translació al mercat de treball es tradueix en aquesta alta presència de la figura del fix discontinu.

A la mateixa proposició no de llei, a l'exposició de motius, posam les darreres dades que tenim del darrer període estival, que en aquell moment, juliol del 2023, 184.733 illencs tenien un contracte fix discontinu, la qual cosa representava el 35% de les persones que estaven empleades en aquell moment, i que d'aquestes, just al cap de sis mesos, només romanien en actiu 28.842 persones. Per tant, una petitíssima part, la qual cosa exemplifica, en format de dades, el que els deia del gran pes d'aquesta figura en el si de la nostra economia.

És ver que aquesta figura ha permès alguns aspectes positius de cara als treballadors, com és la seguretat de tenir feina la temporada que ve, també la protecció envers els acomiadaments o també la seguretat a l'hora de poder, per exemple, anar a demanar un préstec a un banc i tenir unes millors condicions per part de les entitats creditícies. Però també té unes implicacions negatives, com és que els mesos que no s'està en actiu, que es cobra normalment un any, els qui coneixem molt aquesta figura normalment un any es cobra l'atur i un any es cobra un subsidi familiar, perquè no s'arriba de cap de les maneres de forma..., amb caràcter bianual a aquests 12 mesos necessaris de cotització, la qual cosa fa que durant uns mesos es cobri molt manco del que es cobraria estant en actiu i, a més, també això afecta negativament, finalment, les seves pensions. I, a més, també suposa una càrrega per a l'administració pública que durant uns mesos a l'any ha d'assumir els salaris d'aquests..., no els salaris, les prestacions necessàries per al sosteniment d'aquests treballadors.

Això nosaltres no és una qüestió que qüestionem, sí que creiem que s'ha abusat excessivament en aquesta terra de la figura del fix discontinu i que s'ha de circumscriure, i això és precisament tot el contingut, tots els punts resolutius d'aquesta proposició no de llei van en aquest sentit, d'anar contra l'abús d'aquesta figura. El fix discontinu no pot ser mai, de cap de les maneres, per a aquells casos en què l'empresari decideix que els beneficis que obté durant uns mesos, en el nostre cas els mesos d'hivern, no li suposen..., no són suficientment atractius com per estar oberts, o que en el còmput global anual aquells mesos li restarien dels beneficis que obtendrien els mesos d'estiu. Per tant, només s'ha de circumscriure a aquells casos en què l'activitat no sigui possible els mesos que es dona de baixa els treballadors.

Per tant, és això que demanam, que es reguli tant per garantir el dret dels treballadors com per garantir també els drets de la sostenibilitat de l'administració i, com diré també en el meu segon torn, perquè ara no tenc temps, també per garantir un millor sistema econòmic i també un millor sistema turístic.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Apesteguia. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Pou, per un temps de cinc minuts.

Moltes gràcies, Sr. Pou.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tots i a totes. Som a una època de canvi, una època que alguns ja havíem plantejat, però que ara, sortosament, doncs, tots ens encabim en aquesta situació de canvi, una situació que, d'alguna manera, ens fa estar amb esperança i que, en qualsevol cas, ja fa un temps que se'ns demostra que és possible canviar molts dels paradigmes. Ho vàrem veure amb la reforma laboral del 2021, on s'ha demostrat en aquests temps que bona part de la temporalitat que hi havia, en aquest cas, a Balears, tot i ser una economia estacional, era una temporalitat infringida, una temporalitat innecessària.

L'extensió del contracte fix discontinu demostrant com, efectivament, l'estacionalitat no té per què haver d'anar lligada a la temporalitat i, en aquest sentit, -com indicava el Sr. Apesteguia- hi ha una extensió que supera els 180.000 fixos discontinus. I, per tant, és possible rompre alguns dels paradigmes que teníem. I dins aquesta línia de sostenibilitat no només econòmica, sinó també social i mediambiental a la vegada, hi ha la discussió, que crec que també hem de rompre aquest paradigma, de repartiment de la riquesa creada.

Els estudis, no només de la Fundació Impulsa, sinó de molts d'acadèmics de la Universitat, demostren que la productivitat a les Illes Balears és molt superior a la que moltes vegades es pensa i, per tant, hi ha un marge per plantejar-se el repartiment d'aquesta riquesa creada.

I en aquest context és evident que -com deia el Sr. Apesteguia- el contracte fix discontinu té una sèrie d'avantatges, del que suposa de seguretat als treballadors, però sí que és ver que d'alguna manera el contracte fix discontinu té a veure amb aquella idea de la flexiseguretat que es plantejava en els anys noranta, i és que trasllada tot el risc de gestió de la demanda de l'empresari o de l'empresa al treballador, perquè és la decisió unilateral de l'empresari, més enllà dels mínims que puguin marcar els convenis col·lectius, com en el cas del turisme de sis mesos, el que determina de manera unilateral a quin moment s'acaba la relació laboral en termes d'estar d'alta cadascun dels anys.

Evidentment, creiem que en un context de generació de riquesa i de productivitat, com totes les estadístiques ens demostren, escau reflexionar sobre aquests repartiment.

I per això creiem que en aquest moment de reflexió, evidentment, totes les qüestions mediambientals són essencials, però no es pot pensar només en la part econòmica d'alguns, sinó que s'ha de pensar en la part econòmica i social de tots. I aquí és evident que aquesta riquesa s'ha de repartir millor.

Des del Grup Socialista veiem bé tots els punts plantejats per MÉS per Mallorca, sí que en el punt 1 plantejam una extensió de la proposta i és que estam d'acord amb la idea d'aquest millor repartiment dels beneficis, les estadístiques ens demostren com, efectivament, fins i tot en la discussió d'aquests darrers semestres de la pujada de la inflació, el repartiment que hi ha hagut entre l'increment dels salaris i els beneficis està esbiaixat cap a als segons, i aleshores entenem que és just plantejar un millor repartiment. Sí que plantejam una addició

a la proposta de MÉS per Mallorca d'incloure sempre una primera referència que en aquestes propostes de repartiment s'iniciï primer la negociació a l'àmbit de la negociació col·lectiva.

I pel que fa a la resta de qüestions -com els deia- les veiem positives. Crec que és important que els criteris econòmics hi han de ser, però també han d'incorporar-se uns criteris socials perquè evidentment és de justícia.

És cert -i amb això acab- que el Govern d'Espanya ha aprovat unes extensions recentment fa dues setmanes de la prestació assistencial, però no ha de ser només l'Estat el que porti, sinó que de manera redistributiva entenem que hi ha d'haver un millor repartiment dels beneficis.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pou. Pel Grup Parlamentari VOX, té la paraula la Sra. Verdú, per un temps de cinc minuts.

Moltes gràcies, Sra. Verdú.

LA SRA. VERDÚ I TORRES:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Avui veiem una proposta de llei de MÉS per Mallorca que no és només un clar exemple d'intervencionisme radical, sinó que és un insult a la llibertat econòmica i una recepta cap al desastre. Aquesta proposta és un atac directe a l'essència d'un mercat lliure i al principi de competència justa, principis que permeten a les nostres illes que siguin una destinació turística mundialment reconeguda, una proposta que cerca imposar una càrrega insuportable sobre els nostres empresaris en obligar-los a operar de manera insostenible.

Mantenir una plantilla completa durant tot l'any a un sector que, per la seva naturalesa, és estacional és tan absurd com demanar als agricultors que facin tomàtigs a l'hivern.

Aquestes polítiques no només són irracionals, són destructives i no tenen lloc a una societat que valora la llibertat empresarial i la iniciativa privada. Aquest tipus d'intervencionisme ha fracassat a cada lloc del món on s'ha intentat implementar. Des de la Unió Soviètica fins a Veneçuela aquestes polítiques només han conduït a la ruïna i a la misèria econòmica.

És evident que MÉS per Mallorca està més interessat a aplicar teories econòmiques obsoletes i desacreditades que a abordar el veritable desafiament al qual s'enfronten els nostres ciutadans. Les xifres no menteixen, la imposició de mantenir empleats durant tota la temporada baixa només durà més tancaments d'empreses, més atur i més desesperació econòmica.

És un fet provat que la flexibilitat laboral i l'adaptació a les condicions del mercat són essencials per a la supervivència i la prosperitat de qualsevol sector econòmic amb una elevada temporalitat, com és ara el turisme.

Des de VOX continuarem defensant i protegint les nostres empreses de polítiques que les debiliten i els nostres ciutadans d'ideologies que amenacen el seu benestar, i les Balears a tot Espanya i molt aviat -si així ho decideixen els ciutadans- a Europa.

Segons el filòsof Friedrich Nietzsche, "El camí cap a l'infern està empedrat de bones intencions", i la proposta de MÉS per Mallorca n'és un clar exemple, però a VOX no permetrà que s'imposin mesures que condemnin els nostres treballadors a la cua de l'atur en limitar la nostra competitivitat i prosperitat com a comunitat.

No podem sacrificar la nostra economia a l'altar de l'intervencionisme estatal, el nostre compromís amb la llibertat dels nostres treballadors, autònoms, famílies, empreses i empresaris, que és el que realment beneficia a tothom.

Per tot això, idò, com poden suposar, votarem en contra.

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Verdú. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Gómez, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sra. Gómez.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President, bon dia, senyores diputades i diputats. Sr. Apesteguia, li donarem suport a aquesta proposta perquè, tot i el que acabam de sentir, crec que no és una proposta radical. Vull llegir exactament el que vostè ha demanat, és a dir, vostè deixa molt clar que s'han d'impulsar canvis normatius quan l'estacionalitat és a causa d'un criteri empresarial, és a dir, un empresari que decideix que la seva empresa farà feina mig any en l'any.

Bé, idò, crec que és molt bona idea, no? Crec que és molt bona idea perquè no sempre és així. I voldria afegir altres motius, que són motius d'estratègia urbana, i potser a Palma no es veu tant, però és que està ple de pobles i ciutats a les nostres illes que estan deserts a l'hivern, és que no hi ha ni un restaurant..., per posar un exemple, on la gent d'aquell poble o d'aquella ciutat pugui anar a dinar, i alguns tipus de botigues també estan tancades. I podríem parlar dels pobles de Menorca, però com que m'agrada passejar-me a l'hivern pels pobles de Mallorca, us podria posar dos exemples del darrer hivern, Artà i Alcúdia eren cementiris en ple hivern, i eren cementiris perquè dins del poble alguns tancaments està clar que han estat decisions empresarials, no em puc imaginar que no hi hagi gent que no mengi, que no dini, que no bereni o que no necessiti comprar-se roba o un altre tipus d'equipament durant l'hivern.

Per tant, gràcies, Sr. Apesteguia, per aquesta proposta que crec que és beneficiosa per als treballadors i treballadores, però també per a la gent que viu en als nostres pobles i ciutats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Gómez. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Cabrera, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputades. Debatem aquesta iniciativa on veiem que MÉS per Mallorca parla que el turisme és el principal sector econòmic i tractor de la resta, però al mateix temps, amb el seu plantejament, ens dona la sensació que no acaben d'estar orgullosos que la nostra terra sigui exportadora de coneixement i destí turístic referent internacional, generador de riquesa i de llocs de feina.

La veritat és que sorprèn que parlin alegrement de l'estacionalitat com una decisió empresarial, sembla que basada en criteris únicament crematístics, i nosaltres creiem que açò no és així i que tampoc no és just. Per tant, açò, aquest plantejament que fan vostès a la seva PNL, no el compartim, si bé és cert que vostè ha fet qualche puntualització a la seva exposició, però creiem que no és suficient.

Creiem que tothom té clar que el sector turístic no és únicament allotjament, no és un bar, no és un *sourvenir*, és una indústria completament transversal, composta de molts d'actors, que es posen en marxa a la vegada, companyies aèries i marítimes, allotjaments, transport discrecional, taxis, oferta complementària i d'oci, les mateixes administracions, els espais naturals, uns depenen dels altres, i tots formam part d'aquesta experiència turística.

També va lligat el fet de l'estacionalitat, al tipus de mercat, al tipus de demanda, que els governs facin polítiques per afavorir allargar la temporada, per exemple, incentivar la contractació en temporada baixa, i va condicionat també a les vacances de la gent, dels turistes, dels fillets, nosaltres som un destí amb un gran volum de turisme familiar. I té a veure també amb els nombres que puguin fer les empreses per a la seva subsistència i obtenció de beneficis, que moltes vegades reverteixen en el propi producte, en millores, en qualitat, en l'aplicació de noves normatives mediambientals, o de qualsevol altra casta, que són fons que han d'invertir en la millora dels entorns, coses que les administracions moltes vegades, la majoria de vegades no fan, no compleixen aquesta part.

Nosaltres tenim la sensació que ens hauríem de posar a la pell d'un propietari o d'un gerent d'un establiment turístic, o de qualsevol altra casta, que si tengués pèrdues, vostès, com a propietaris, mantindrien l'establiment obert? Jo crec que açò és de pura lògica. Vostès van tenir l'oportunitat, per exemple, d'impulsar el turisme desestacionalitzador quan governaven, amb l'IMSERSO, a un moment molt complicat per al nostre sector, després de la pandèmia, impulsant aquest turisme, ajudant que s'ampliés la temporada, i vostès no van fer res, ho tenien a la mà. És molt curiós que venguin a demanar coses més complexes i les que tenen a la mà no les facin quan governen. Jo crec que s'ha de predicar amb l'exemple.

L'estacionalitat també té a veure amb gestió, amb gestió, amb destí, amb millores de les infraestructures, amb serveis, que ni tan sols en funció del creixement de la població s'han adaptat aquests darrers anys.

Per tant, quant als punts, nosaltres com he dit, el plantejament no el compartim. Al punt 1 voldríem fer una valoració. El portaveu del PSOE, parla de reflexió, parla de la reforma laboral, per resulta estrany que es proposin mesures d'aquestes, quan és el Govern d'Espanya el que ha perjudicat més els contractes fixos discontinus de Balears, a nivell de jubilació o altres prestacions. S'han equiparat tots els contractes a temps parcial, com els contractes a jornada completa. Molt bé, però açò ha fet que es llevi la quota de parcialitat per fer aquest càlcul, i açò sí que perjudica el contracte fix discontinu, perquè aquesta equiparació no es fa. Per tant, els fixos discontinus de Balears estan discriminats i açò també seria un tema a reivindicar.

Els punts 2 i 3, com he dit, nosaltres no hi estam d'acord, perquè tenim la sensació que dimonitza el sector turístic, l'administració ha de fer la seva feina per desestacionalitzar, que tal vegada no la fa amb prou intensitat, per diversificar l'economia i per millorar la vida dels treballadors, com és lògic. L'estacionalitat no és un acte d'egoisme o d'irresponsabilitat de l'empresari, que es desentén dels seus treballadors, l'empresari ha de mantenir uns costos socials, unes obligacions fiscals, un compte de resultats, precisament per poder mantenir en marxa aquesta empresa, els llocs de feina, i poder assumir les temporades que no són bones, que també les ha d'assumir en solitari.

I, per finalitzar, al punt quart parlen del Decret 20/2015, estableix categories hoteleres, en funció de les infraestructures, serveis, qualitats, i parlem del producte final que rep el client. Nosaltres consideram que incorporar aquest tipus de mesures mesclen, poden induir a error i a engany per al compliment de... i garantir les categories i qualitats.

I també li he de dir, tant a vostè com al Sr. Pou, ho podrien haver fet, han tengut 8 anys per modificar el Decret 20/2015 i incorporar aquestes mesures que vostès proposen aquí avui, quan governa el Partit Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrera. Ara té la paraula per contradiccions el grup proponent, per un temps de cinc minuts. Moltes gràcies, Sr. Apesteguia.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies. Bé, per començar, jo compartesc plenament amb el Sr. Pou, que és millor un contracte de fix discontinu que un contracte temporal i, per tant, això ja suposa una millora, la qual cosa no vol dir que un contracte permanent no sigui millor que un fix discontinu. I, per tant, al que hem d'aspirar és a la millora constant de les condicions laborals dels treballadors. Per tant, acceptarem la seva esmena, no tinc cap tipus de

problema, perquè diguem-ne que ja era al cap quan proposàvem i simplement s'especifica i queda molt més clar.

La Sra. Verdú. O sigui, pagar 6 mesos, 5 mesos, 3 mesos, el sou d'un treballador des de l'administració, això no és intervencionisme? És que vostè és més comunista que Lenin, és que vostè em defensa una mesura altament, altament intervencionista per part de l'administració en l'economia. Per tant, benvinguda sigui a defensar això, crec que segurament qualche dia plantejaran una altra cosa, però de moment siguem aquí. I deixin de ser tan catastrofistes en què tot enfonsarà la nostra economia, és que l'havia d'enfonsar l'impost turístic, la moratòria, tot havia d'enfonsar la nostra economia.

I sincerament, jo els convid a sortir al carrer i almanco gaudiran d'una pau d'esperit, que veig els nega la seva previsió no complerta.

I pel que fa al Partit Popular, jo estic molt orgullós d'aquestes illes i de tot el que representen, la qual cosa no vol dir que no vegi alguns dels seus defectes i vulgui, des d'allò que honestament crec, millorar-les amb tot el que pugui aportar. Miri, jo per compartir la seva reflexió, més enllà d'aquesta proposició, no de llei, jo crec que és interessant que reflexionem sobre la figura dels fix discontinu i la seva relació amb el sistema econòmic, que sempre s'ha d'analitzar d'una forma holística, perquè no podem analitzar les coses de forma aïllada, però al final les proposicions no de llei tenen la funció i el sentit que tenen.

L'administració sense cap tipus de dubte ha de fer feina i n'ha feta, més bé o més malament, per de mirar de desestacionalitzar la nostra economia, però les empreses també, les empreses també. I aquí hi ha part del que diem, perquè vostè em diu: una empresa que té pèrdues els mesos d'hivern, ha de romandre oberta? Depèn, i això és el que diem, és a dir, l'aplicació general de la figura del fix discontinu, creiem que és errònia i que s'ha de filar molt més prim, que s'ha de fer una política molt més de bisturí, perquè una empresa que té pèrdues per mantenir tres mesos obert, però aquestes pèrdues es veuen altament compensades la resta de l'any, ha de poder acollir-se a un sistema extraordinari en què l'administració compensa la seva incapacitat? En aquest cas crec que no, honestament crec que no, perquè si tu has obtingut beneficis suficients la resta de l'any per compensar aquestes pèrdues, llavors, bé, forma part del risc empresarial que aporta beneficis, pèrdues, dependent de com vagi el negoci.

I, a més, abans permeti'm que li digui que crec que va en contra del mateix sistema turístic. Vostès, i ho ha apuntat la portaveu de Podem, vostès saben que no m'agrada gaire "batllejar" al Parlament, però vostès saben que jo som batle d'un municipi, a Deià, una realitat que conec molt i que es pot equiparar a molts d'altres destins de les Illes Balears, a altres no; però per què creuen que tanquen tots els restaurants i tots els bars els mesos d'hivern? Per què no tinguin capacitat d'obtenir beneficis? No, és perquè els beneficis que obtenen són molt menors que els que obtenen els mesos d'estiu. I, per tant, ja no els surt "tan" rentable, per tancar tots i cadascun d'ells. Però és que un dels problemes que em traslladen, per exemple, els petits hotelers de Deià és que no poden obrir els

mesos d'hivern, o quan obrin els mesos d'hivern, els seus clients no tenen cap lloc on anar, perquè tot està tancat.

Per tant, la temporalitat turística té una repercussió en la temporalitat laboral? Sense cap dubte. És imputable tota la temporalitat laboral a la temporalitat turística? No. I jo crec que això mereix una reflexió més grossa, que hem volgut iniciar amb aquesta proposició no de llei i que per això l'hem presentada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Apesteguia. Acabat el debat, passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 6426/24.

El primer que m'agradaria tenir és, referent al punt 1, hem de saber si cap grup no s'oposa a la modificació del punt 1, presentada pel Grup Socialista i acceptada pel Grup MÉS. S'hi oposen? Perfecte.

Llavors, el punt 1 passarà amb la modificació presentada pel Partit Socialista i acceptada pel proponent i sense oposició de cap dels grups representats aquí.

La votació són quatre punts, conjunta? Perfecte. D'acord, doncs, passam, si ningú no demana votació separada, passarem a votar els quatre punts junts. Gràcies.

(Remor de veus)

La votació queda de la manera següent: 6 vots a favor i 7 en contra.

En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 6426/24, per un major repartiment dels beneficis del treball.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Sí, Jordi, puc demanar la paraula? És per acomiadar-me.

EL SR. PRESIDENT:

Ostres!

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Bé!, acab aquest quadrimestre, com que sé que m'enyorareu, volia recordar-ho...

EL SR. PRESIDENT:

Jo no sé què diu el procediment, però per mi encantadíssim que et puguis acomiadar i ens ho botam.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Sí, no?, bé, que vaig per quadrimestres, com bé sabeu, i que avui acab un quadrimestre a aquestes comissions d'avui. I bé, era açò, que gràcies i que esper que ens tornem veure un quadrimestre més l'any que ve.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, t'enyorarem, t'enyorarem perquè les teves aportacions i les teves d'açò, doncs, sempre dones el punt d'originalitat i, bé, aquí som de totes maneres per al que necessitis.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Jordi.

EL SR. PRESIDENT:

A tu, faltaria més.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
